

Har rasbegreppet en biologisk grund?

***Fråga:** Finns det biologisk grund för rasbegreppet och uppfattningen om rasmässiga skillnader?*

***Ja:** En växande mängd vetenskapliga bevis visar att skillnaderna mellan raserna är verkliga.*

av

J. Philippe Rushton

UNDER DE SENASTE 20 ÅREN har min forskning i huvudsak varit inriktad på frågan om rasmässiga skillnader mellan de tre stora rasgrupperna, i vardagligt tal benämnda orientaler (östasiater/mongoler), vita (européer, kaukasier) och svarta (afrikaner/negrer). Grovt räknat kan härstamningen för orientaler oftast härledas tillbaka till östra Asien. Härstamningen för vita härledes oftast till Europa, medan härstamningen för svarta oftast kan härledas till Afrika söder om Sahara. Jag har för det mesta inte använt mig av några mer långtgående gruppindelningar eller undergrupper.

Mina fynd belägger att beträffande hjärnstorlek, intelligens, temperament, sexuellt beteende, fruktbarhet, tillväxthastighet, livslängd, brottslighet och familjestabilitet, befinner sig orientalerna i ena ändan av spektrumet, medan svarta befinner sig i andra ändan av spektrumet medan de vita återfinnes mittemellan orientalerna och de svarta. I genomsnitt blir orientaler fullvuxna sent, de är måttligt fruktbara och måttligt sexuellt aktiva, samt har stora hjärnor och hög IQ. På vart och ett av dessa områden gäller det omvända för svarta. Vita människor utgör ett mellanting och ligger ofta nära orientalerna.

Givetvis utgör denna trefaldiga indelning en genomsnittlig betraktelse, och individer är alltid fortfarande individer. Men mönstret återkommer likväl över tid och över nationer. Att samma mönster återkommer om och om igen inom åtminstone 60 olika områden, såväl rörande biologi som beteende, är högst intressant och visar tydligt att ras handlar om långt mer än om skillnader i hudfärg. De internationella data som jag baserat mina undersökningar på kommer från Världshälsoorganisationen, Förenta nationerna och Interpol. Jag reste faktiskt själv nyligen till Sydafrika för att inhämta nya data ifråga om IQ.

Låt oss börja med de biologiska skillnader som ses inom idrotten, och som är något som de flesta har ett begrepp om. Jon Entines nyligen utkomna bok "Tabu: Varför svarta dominerar sporten och varför vi är rädda att tala om det" travesterar det gamla påståendet "vita kan inte hoppa" (och det nya påståendet att orientaler är ännu sämre på att hoppa). Entine visar att de svarta har ett genetiskt övertag inom idrotten. Jämfört med vita har de smalare höfter, bredare axlar, mindre kroppsfett och mer muskler.

Svarta har också 3 till 19 procent mer av könshormonet testosteron i kroppen än vita och orientaler. Detta yttrar sig i en tillgång på mer explosiv energi,

vilket ger dem en fördel i sporter som boxning, basket, fotboll och sprinterlöpning.

Varför är det då tabu att säga att negrer i genomsnitt är bättre på sport? Jo – därför att nästa fråga blir: "Varför har vita och östasiater bredare höfter än svarta i förhållande till kroppsmåtten i övrigt; ett förhållande som gör dem till sämre löpare?" Svaret är att det beror på att vita och orientaliska kvinnor måste kunna framföda bebisar med stor hjärna. Evolutionen har framtvingat allt vidare bäcken hos kvinnorna som svar på en ökande huvudstorlek hos de nyfödda.

De hormoner som ger svarta ett övertag inom idrotten gör dem också generellt mer maskulina. De är fysiskt mer aktiva under skoltiden, något som kan vara bekymmersamt och till och med leda till att somliga diagnostiseras som hyperaktiva.

Rasskillnaderna manifesterar sig tidigt i livet. Svarta bebisar föds en vecka tidigare än vita bebisar och växer sedan snabbare mot vuxen fysionomi, sett till skelettutvecklingen. Vid en ålder av fem till sex år är svarta ungar främst i kast, slag, långa hopp och höga hopp, allt sådant som kräver en kraftexplosion. Under tonåren har svarta snabbare reflexer, exempelvis när det gäller knäets välkända patellarreflex.

De underliggande, rasmässiga skillnader som gör sig gällande inom idrotten får konsekvenser ifråga om utbildningsresultat, brottslighet och sexuellt beteende. Inom utbildningsområdet och då det gäller att få ett bra jobb lyckas orientalerna något bättre än vita, vilka i sin tur har ett betydligt övertag gentemot svarta. Standardiserade IQ-test har visat samma trefaldiga mönster åter och åter igen. Flertalet test är normaliserade kring ett genomsnittligt värde på 100, och räknar området från 85 till 115 som

www.insightmag.com

Doktor Rushtons artikel publicerades ursprungligen i nätpublikationen Insight den 28 maj 2001. Se: <http://www.insightmag.com/news/2001/05/28/Symposium/Q.Is-There.A.Biological.Basis.For.Race.And.Racial.Differences-210980.shtml>

normalt. Det vita genomsnittet ligger mellan 100 till 103. Orientaler i Asien och i Förenta staterna tenderar att uppvisa bättre medelvärde, runt 106, även om IQ-testerna utgår från den europeiskamerikanska kulturen. Svarta i Förenta staterna, på Karibiska öarna, i Storbritannien och i Afrika har lägre IQ, runt 85. De lägsta IQ-nivåerna återfinnes för området nedanför Sahara i Afrika, vars invånare har en genomsnittlig IQ som ligger mellan 70 och 75.

Relationen mellan hjärnstorlek och intelligens har belagts i dussintals studier, inklusive sådana som baseras på hyperteknologiska undersökningar och avbildning med magnetresonansutrustning. Orientaler har ungefär 6 kubikcentimeter mer hjärnsubstans än vita, vilka i sin tur har hela 35 kubikcentimeter mer hjärnsubstans än svarta. Eftersom varje kubikcentimeter hjärnvävnad innehåller miljontals hjärnceller och hundramiljontals kopplingar, ger skillnader i hjärnstorlek en rimlig del i förklaringen till varför IQ är så olika för olika raser.

Dessa skillnader manifesterar sig också tidigt i livet. Samarbetsprojektet för perinatale undersökningar i Förenta staterna, "The U.S. Collaborative Perinatal Project", har följt mer än 50.000 barn från födseln och till en ålder av sju år. I 1997 års utgåva av den vetenskapliga tidskriften *Intelligence* visade jag hur studiens orientaliska barn vid födseln, vid en ålder av fyra månader, vid en ålder av ett år och vid en ålder av sju år, hade större huvuden än vita barn. De vita barnens huvuden var alltid, varje år och månad från början till slut under hela perioden, större än svarta barns huvuden.

I Förenta staterna ses orientaler som en "föredömesminoritet." De har färre skilsmässor, färre utomäktenskapliga födselar och uppvisar färre fall av övergrepp mot barn än vad som gäller för vita. Fler orientaler klarar sig genom collegeskolstadiet och färre orientaler hamnar i fängelse. Negrerna utgör å andra sidan bara 12 procent av Förenta staternas befolkning, men likväl 50 procent av fängelseklientelet.

Brottslighetens rasliga mönster i Förenta staterna beror inte på lokala förhållanden såsom "vit rasism". Samma mönster återfinns runt hela världen. Interpols årsböcker visar att statistiken för våldsbrott (mord,

våldtäkt och grov misshandel) är tre gånger lägre i de östasiatiska länderna och länderna i Stilla havets utkant, än i de afrikanska och karibiska länderna. Vita i de europeiska länderna är mellanliggande. Interpols brottstatistik år 1996 var: östasiatiska länder, 35 per 100.000 människor; europiska länder, 42; och afrikanska och karibiska länder, 149.

Orientaler är minst sexuellt aktiva, antingen mätt efter ålder vid första samlag, samlagsfrekvens eller antalet sexpartner. Svarta är de mest aktiva på alla dessa områden. Återigen faller vita in däremellan. Dessa skillnader i sexuell aktivitet påverkar nivån av sexuellt överförbara sjukdomar. I dagens Förenta staterna lever 2 procent av de svarta mellan åldrarna 15 och 49 med AIDS/HIV till skillnad mot 0,4 procent av vita och 0,05 procent av asiaterna, enligt fakta från Centers for Disease Control and Prevention.

Annan fakta klargör tydligt att de sexuella rasskillnaderna är biologiska till sin natur. Till exempel skiljer sig raserna också i ägglossningstakt. Alla kvinnor producerar inte ett ägg under menstruationscykeln. När två eller fler ägg produceras samtidigt är sannolikheten större för graviditet och att tvåäggstvillingar produceras. Antalet tvillingar som föds är 16 per 1.000 födselar för svarta, åtta per 1.000 för vita och fyra eller mindre för orientaler.

Varför hamnar vita mellan orientaler och svarta i så många kategorier? Ingen rent kulturell teori kan förklara detta konsekventa mönster. Genetiska och evolutionära teorier behövs. Gener spelar stor roll beträffande atletisk förmåga, hjärnstorlek, IQ och personlighet. Studier av rasgränsöverskridande adoption, där ett spädbarn av en ras adopteras och fostras av föräldrar av en annan ras, ger en del av de starkaste bevisen. Orientaliska barn har, även om de blivit undernärda innan adoptionen av vita föräldrar, högre IQ än det vita genomsnittet. Svarta spädbarn som adopteras in i vita familjer visar sig ha lägre IQ än det vita genomsnittet.

Dessa rasliga mönster utgör vad som kallas "livshistoria" eller "reproduktiv strategi". Dessa egenskaper utvecklades tillsammans för att möta livets prövningar – överlevnad, utveckling och förökning. Rasskillnader är begripliga i den mänskliga evolutionens perspektiv. Den moderna människan utvecklade

des i Afrika för ungefär 200.000 år sedan. Afrikaner och icke-afrikaner separerade sig från varandra för ungefär 110.000 år sedan. Orientaler och vita separerade för ungefär 40.000 år sedan.

Ju längre norrut folk vandrade ”ut ur Afrika”, desto mer selekterade evolutionen till förmån större hjärnor, saktare tillväxttakt, längre liv, lägre hormonnivåer, lägre sexuell potens, mindre aggression och mindre impulsivitet. Avancerad planeringsförmåga, självkontroll och regelföljande är kulturella yttringar av dessa genbaserade evolutionära strategier. Att överleva i kalla miljöer krävde ökad intelligens och större hjärnor. De bredare höfter som vita och asiatiska kvinnor utvecklade gjorde det möjligt för dem att föda till barn med större hjärnor.

Vad är slutsatserna av denna forskning? En är att vi ska sluta beskylla vit rasism för samhällets alla fel. Om svarta är bra på vissa sporter och orientaler gör bra ifrån sig i skolan, det kan inte bero på att varje grupp försöker ”övervinna det vita samhällets fördomar”, eftersom varje grupp visar samma mönster av styrkor och svagheter i sina ursprungsländer.

Ibland hävdas det av dem som påstår att ras bara är en social konstruktion, att eftersom genforskningen visar att människor delar ungefär 99 procent av generna, så finns det inga raser. Detta är löjligt. Mänskliga gener är till 98 procent identiska med schimpansens gener och 90 procent identiska med mössens gener, vilket är orsaken till att dessa arter är bra som försöksdjur. Men ingen hävdar att möss, schimpanser och människor är nästan likadana. Det vore skrattretande. På ett liknande sätt är det, trots att män och kvinnor är genetiskt identiska till 99 procent, dåraktigt att tro att kön är bara en ”social konstruktion”.

Det uppstår en hel del förvirring på grund av att det finns flera olika metoder att jämföra gener. En

mycket mer realistisk studie vore att titta på de 3,1 miljarder baspar som utgör de 30.000 generna. Människor skiljer sig i en på 1.000 av dessa baspar. Varje förändring i ett baspar kan förändra en gen. Tekniskt sett, kallas skillnader i dessa baspar för enskilda nukleotida polymorfismer (SNP) (single nucleotide polymorphisms). De 99 procenten baserar sig på DNA-sekvenser som inte skiljer sig mellan människor eller ens de flesta däggdjur. Dessa kan ge intryck av att människogrupper och schimpanser är närmast identiska, eftersom dessa gener utgör en kod för liknande inre organ, ögon, händer och så vidare. Även om människor och möss ser mycket annorlunda ut, kan varje anatomistudent berätta för en att även deras inre benstruktur är mycket likartad.

Tidskriften Science rapporterade den 23 februari att 2,8 miljoner SNP:er redan höll på att säljas av Celera Genomics till forskare som ville lösa koden för mänskligt beteende. Skillnader i baspar är viktiga och SNP:er klumpas samman i raser. Endast en liten förändring i hemoglobinet baspar, för att ta ett exempel, orsakar sickelcellanemi, vilket många svarta lider av. Andra skillnader i baspar påverkar IQ, aggressivitet och psykisk ohälsa. De 3,1 miljarder basparen ger gott om utrymme för stora rasliga skillnader.

Om raserna inte existerade skulle vi inte hitta samma rasliga mönster jorden runt och över tiden. Det vetenskapliga belägget visar att det politiskt korrekta mantrat att ”ras bara sitter på ytan” är ett fall av djup förnekelse.

Rushton är professor i psykologi vid University of Western Ontario i Kanada och är författare till Race, Evolution, and Behavior och fler än 200 vetenskapliga artiklar.

Besök www.preservationist-books.com för fler böcker och skrifter för gratis nedladdning. En stor del vårt material finns på både svenska och engelska för utskrift i A4-format och lämpar sig väl för håslagning och arkivering i pärm. Det går utmärkt att skriva ut i US Letter-format. På *Preservationist-Books.com* finner Ni även information om varifrån man beställer tryckta upplagor i den utsträckning sådana utgivits.

Hjälp till att sprida våra böcker och skrifter. Skicka dem till vänner och bekanta, länka till www.preservationist-books.com, hänvisa till och citera ur våra verk i debattföra och diskussionsgrupper.

(Tips: Använd "Text Select Tool" i Acrobat Reader för att markera text som sedan kan kopieras och klistras in i egna dokument, debattinlägg etc.)

Kontakta oss på contact@preservationist-books.com.